

בראשית פרק ה

(כח) וַיְחִי לִמְךָ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיִּזְלַד בֶּן:
(כט) וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ
לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ
וּמֵעֲצָבוֹן יְדִינוּ מִן הָאָדָמָה
אֲשֶׁר אָרְרָה יְקֹוֹק:

נח – זה ינחמנו

יוסף צבי רימון

**תש"י בראשית פרשת בראשית פרק
ה פסוק כט**

(כט) זה ינחמנו - ינח ממנו את עצבון
ידינו, עד שלא בא נח לא היה להם כלי
מחרישה והוא הכין להם, והיתה הארץ
מוציאה קוצים ודרדרים כשזורעים
חטים, מקללתו של אדם הראשון,
ובימי נח נחה, וזהו ינחמנו, ינח ממנו.
ואם לא תפרשהו כך, אין טעם הלשון
נופל על השם, ואתה צריך לקרות שמו
מנחם:

בראשית פרק ו

(ט) אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ
צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ:

**אבן עזרא בראשית פרשת
בראשית פרק ה פסוק כט**

(כט) וטעם זה ינחמנו
ממעשינו שידע על ידי אדם,
כי נביא היה, כי על ידי זה
הנולד תחיה האדמה או ראו
זה בדרך חכמה, וכן היה, כי
על ידו נתקיים העולם.

בראשית פרק ו

(ה) וַיֵּרָא יְקֹוֹק כִּי רַבָּה רָעַת
הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֶעֶר מִחֻשְׁבֵּת
לְבוֹ רַק רַע כָּל הַיּוֹם:
(ו) וַיִּנְחַם יְקֹוֹק כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם
בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ:
(ז) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם
אֲשֶׁר בָּרַאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד
עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתִם:
(ח) וַנֹּחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְקֹוֹק:

בראשית פרק ג

(יז) ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך:
(יח) וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה:
(יט) גזעת אפיקך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב:

בראשית פרק ה

(כח) ויהי לסר שמים ישמים שנה ומאת שנה ויולד בן (כט) ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יקוק

בראשית פרק ו

(ה) וירא יקוק כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום (ו) וינחם יקוק כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו (ז) ויאמר יקוק אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד שפ השמים כי נחמתי כי עשיתם (ח) נח מצא חן בעיני יקוק

רשב"ם בראשית פרשת בראשית פרק ה פסוק כט

(כט) זה ינחמנו - (ואם תאמר כיון שאמר נביא גדול היה עבר שקרא לבנו פלג, למה אין אומר נביא גדול היה למך שקרא לבנו נח, ותיריך רשב"ם) שזה היה ראשון לנולדים אחר מיתת אדם ולכך קראו נח שאמר יהי רצון שיתקן זה עיוותו של זה ולשון תפלה הוא ינחמנו ינח ממנו כלומר שיעשה לנו הנחה וקורת רוח, אבל לשם לא שייך למימר לשון תפלה אלא לשון נביאות. אי נמי יש לומר קודם שנולד נח:

שלוש דרכים לקריאת שמות בתנ"ך:

- א. כי שת לי אלקים בן אחר; כי שמע ה' כי שנואה אנכי ועוד פעמים רבות בתורה.
- ב. ותאמר קניתי איש את ה'; ותאמר הפעם אודה את ה'. ועוד פעמים רבות בתורה.
- ג. לאמר זה ינחמנו. מופיע עוד פעם אחת בתורה: לאמר יוסף ה' לי בן אחר

בראשית פרק ה

(כח) ויהי לסר שמים ישמים שנה ומאת שנה ויולד בן (כט) ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יקוק

בראשית ג'

(יז) ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך:
(יח) וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה:
(יט) גזעת אפיקך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב:

